

Beschikking van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant

Hernieuwd besluit op de op 21 december 2006 bij ons in behandeling genomen aanvraag van Nouws Kruisland BV, Oosteindseweg 36 te Sprundel om een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning als bedoeld in artikel 8.4, eerste lid, van de Wet milieubeheer voor een varkenshouderij aan de Boonhil 25a te Kruisland, gemeente Steenbergen.

Beschikking

Nouws Kruisland BV
Oosteindseweg 36
4714 SC SPRUNDEL

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Vergunning ingevolge de Wet milieubeheer

Directie

Ecologie

Ons kenmerk

2357428

1 Aanvraag

1.1 Beschrijving van de aanvraag

Op 21 december 2006 is door Nouws Kruisland BV een aanvraag om een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning ingevolge artikel 8.4 van de Wet milieubeheer bij ons ingediend. De aanvraag houdt verband met de aanpassing van de varkenshouderij, gelegen aan Boonhil 25a in Kruisland, gemeente Steenbergen. Ten opzichte van de vigerende vergunning, verleend d.d. 6 januari 2003, worden de volgende veranderingen aangevraagd:

- a. oprichting van een tweede varkensstal met een chemisch luchtwassysteem 95%;
- b. het verminderen van het aantal vleesvarkens in de bestaande stal 1 door deze over te plaatsen naar de nieuw op te richten stal 2.

Binnen de inrichting is onder meer sprake van het mengen van buiten de inrichting afkomstige bedrijfsafvalstoffen (bijproducten) met een capaciteit ten aanzien daarvan van ten minste $15 \cdot 10^6$ kg per jaar. Door de opslag en verwerking van de bijproducten zijn wij op grond van categorie 28.4, lid c, 1° van de bijlage van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) bevoegd gezag voor de inrichting.

Bij besluit van 20 februari 2009 is door ons besloten om aan Nouws Kruisland BV een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer te verlenen voor een varkenshouderij met brijvoerinstallatie gelegen aan voornoemd adres.

Stand van zaken

Op 17 februari 2010, zaaknr. 200902660/1/M2 is het besluit door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vernietigd.

De reden hiervoor is gelegen in de omstandigheid dat de Afdeling van oordeel is dat de woning aan de Boonhil 25b (voorheen Doornbosseweg 3) aangemerkt moet worden als een categorie III object zoals bedoeld in de Brochure “Veehouderij en Hinderwet”. Hieraan is door de Afdeling de volgende motivering ten grondslag gelegd: *“Door het college wordt ten aanzien van de woning aan de Boonhil 25b (voorheen Doornbosseweg 3) gesteld dat deze woning moet worden aangemerkt als een categorie IV-object als bedoeld in de brochure, nu dit een woning betreft bij een voormalig tuinbouwbedrijf en de huidige bewoners, tevens de voormalige eigenaren van het bedrijf, de omliggende landerijen aan derden verhuren. Uit het deskundigenbericht blijkt, naar het oordeel van de Afdeling, dat de woning Boonhil 25b minimaal tien jaar als burgerwoning in gebruik is. Gedurende minstens eenzelfde periode zijn er geen bedrijfsmatige tuinbouwactiviteiten meer verricht door de bewoners van deze woning, noch zijn door anderen bedrijfsmatige activiteiten verricht in de op het perceel aanwezige bebouwing. Uitgaande van de systematiek van de brochure betekent dit dat voor deze woning de omgevingscategorie III geldt. De niet onderbouwde stelling van de eigenaar/bewoner van Boonhil 25b, de heer Van Etten in zijn brief van 25 november 2009 inhoudende, dat nog steeds land- en tuinbouwwerkzaamheden zouden worden verricht, doet hieraan niet af. Gelet hierop heeft het college de woning Boonhil 25b ten onrechte als een categorie IV-object aangemerkt”.*

2 Procedure van de aanvraag om milieuvergunning

2.1 Verzoek

De hiervoor aangegeven uitspraak is voor aanvrager aanleiding geweest een verzoek in te dienen om de aangevraagde vergunning alsnog te verlenen. Daarbij zijn aanvullende gegevens versterkt, waarbij de agrarische status van het perceel met opstallen aan de Boonhil 25b wordt onderbouwd. Bij brief van 28 april 2010 is door Nouws Kruisland BV een uittreksel uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel verstrekt waarin de inschrijving van het bedrijf aan Boonhil 25b is vermeld. Daarnaast zijn afschriften van de meitelgegevens over de jaren 2000 t/m 2008 verstrekt. Bij schrijven van 25 mei 2010 is door Nouws Kruisland BV medegedeeld dat hij een hernieuwd besluit op de aanvraag om vergunning wenst te hebben. Verzocht wordt daarbij, onder overlegging van aantal aanvullende stukken, om opnieuw positief op de aanvraag om vergunning te beslissen.

De aanvullende stukken betreffen:

- een kopie van een opgave op basis van de Regeling landbouwtelling en gecombineerde opgave 2010;
- een aankoopbewijs van kunstmest en pootgrond ten behoeve van het akker- en tuinbouwbedrijf.

3 Overwegingen met betrekking tot het te nemen besluit

3.1 Aanvullende stukken

Door Nouws Kruisland BV wordt in het schrijven van 28 april 2010 vermeld dat uit de meitelgegevens van het agrarisch bedrijf aan de Boonhil 25b tot en met 2005 blijkt dat de eigenaren van dit bedrijf (van Etten-van Oorschot) een substantieel deel van de tijd nog actief waren binnen het agrarisch bedrijf. De daarop volgende 3 jaren is het bedrijf agrarisch actief gebleven, zij het op lager niveau vanwege de ziekte van de drijver van de inrichting.

De inrichtinghouder is dusdanig hersteld dat de agrarische bedrijfsvoering weer is geïntensiveerd.

Het bedrijf is bij de Kamer van Koophandel ingeschreven als inrichting voor de teelt van aardappels, suikerbieten en wortel- en knolgewassen en de eigenaren zijn woonachtig aan Boonhil 25b.

Uit de gecombineerde opgave op basis van de Regeling landbouwtelling en gecombineerde opgave 2010 blijkt dat mevrouw van Etten van april 2009 tot en met maart 2010 gedurende ca. 30 tot 38 uur per week arbeid verrichtte binnen het agrarische bedrijf.

Voor de heer van Etten zijn voor deze periode geen uren opgevoerd. Daarnaast blijkt dat de fam. Van Etten eigenaar is van diverse gronden.

3.2 Reactie op aanvullende stukken

In ons verweerschrift op de indertijd ingediende beroepen is het volgende vermeld.

“Sinds 1999 worden er door de bewoners van de woning Boonhil 25b geen bedrijfsmatige activiteiten (tuinbouw) meer gebezigd op dit adres. De woning is vanaf 1999 in gebruik als burgerwoning, doch nog steeds door dezelfde bewoners. De landerijen zijn nog in eigendom van de bewuste bewoners en worden aan derden verhuurd (een broer van de heer van Etten). Gelet daarop zijn wij van oordeel dat de bewoners van de woning Boonhil 25b nog zodanig betrokken zijn bij agrarische activiteiten dat een indeling van bedoelde woning in een categorie IV-omgeving op zijn plaats is”.

Tijdens de behandeling van het indertijd ingediende beroep tegen het besluit van 20 februari 2009 tot het verlenen van de vergunning zijn ter onderbouwing, dat de woning Boonhil 25b als een categorie IV-object moet worden gezien, door ons onder meer nog de volgende argumenten aangevoerd:

- uit een uittreksel uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel blijkt dat door van Etten - van Oorschot (de bewoners van de woning Boonhil 25b) ter plaatse een bedrijf wordt uitgeoefend. Blijkens de bedrijfsomschrijving gaat het over de teelt van aardappels, suikerbieten, wortel- en knolgewassen;
- de bewoners van de woning Boonhil 25b hebben zelf ook nadrukkelijk schriftelijk verklaard dat zij zelf nog in de agrarische sector werkzaam zijn en dat zij jaarlijks nog gewassen telen.

Los van het vorenstaande moet vastgesteld worden dat door de fam. van Etten - van Oorschot, in het kader van de procedure die geleid heeft tot de beschikking van 20 februari 2009 zienswijzen hebben ingediend in verband met de vrees voor toename van stankoverlast van de inrichting waardoor het woongenot zal worden aangetast.

Daarnaast is de zienswijze van C.A. de Wit naar aanleiding van de ontwerpbeschikking, inhoudende het voornemen om de gevraagde vergunning te verlenen, door de fam. van Etten - van Oorschot mede ondertekend.

In die zienswijze is onder meer het volgende vermeld: “Verder ben ik van mening dat het toekennen van een categorie IV bescherming aan de woning Boonhil 25b niet terecht is. De woning dient een categorie III bescherming te hebben. De woning is al geruime tijd niet meer te bestempelen als agrarische bedrijfswoning. De bewoners betrekken al meer dan 10 jaar geen inkomen meer uit het tuinbouwbedrijf.

Als er een toetsing plaatsvindt door de agrarische adviescommissie of een bedrijf daadwerkelijk als agrarisch erkend wordt is een van de eisen om een inkomen uit het agrarisch bedrijf te behalen. Feitelijk is de woning al jaren in gebruik als burgerwoning”.

Voorts bestaan er tegenstrijdige verklaringen van de heer en mevrouw van Etten in de brief van 25 november 2009 gericht aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en de verklaringen tijdens het bezoek van de rapporteur van de StAB op 7 september 2009.

Aan StAB is door de heer en mevrouw Van Etten op 7 september 2009 gesteld dat er door hen op het perceel naast de woning Boonhil 25b structureel geen akker- en/of tuinbouwactiviteiten meer worden verricht. Het terrein zou verhuurd zijn aan derden (K. van Etten, broer van J.M. van Etten). Slechts één are zou nog in eigen gebruik zijn. In de brief van 25 november 2009, waarbij het beroep wordt ingetrokken, wordt daarentegen vermeld dat de heer van J.M. van Etten nog steeds werkzaam is in de land- en tuinbouw en op de bij het bedrijf behorende grond jaarlijks gewassen teelt.

Al deze overwegingen zijn (in meer of mindere mate) betrokken geweest bij de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en hebben geleid tot de visie dat de woning Boonhil 25b moet worden aangemerkt als een categorie III-object.

4 Bekendmaking ontwerp-beschikking

De kennisgeving over de ontwerpbeschikking en bijbehorende stukken is gepubliceerd in een ter plaatse verschijnend regionaal dagblad op 30 juli 2010. Vervolgens heeft de ontwerp-beschikking gedurende zes weken ter inzage gelegen in het gemeentehuis van Steenberg, namelijk vanaf 2 augustus 2010 tot en met 13 september 2010.

4.1 Zienswijzen

Naar aanleiding van de ontwerpbeschikking op de aanvraag zijn, binnen de door de wet gestelde termijn, bij brief van 7 september 2010, ingekomen op 8 september 2010, door de heer mr. J. van Groningen van Den Hollander advocaten, namens de aanvraagster om vergunning, zienswijzen ingediend.

4.2 Samenvatting zienswijzen en onze reactie daarop

De zienswijzen van de heer mr. J. van Groningen van Den Hollander advocaten (hierna: Reclamant) luiden kort samengevat als volgt.

1. In een eerder besluit heeft het college de woning aan Boonhil 25b (voorheen Doorn-bosweg 3) aangemerkt als een categorie IV-object. De Afdeling bestuursrechtspraak heeft dat besluit vernietigd omdat niet was komen vast te staan dat nog sprake was van een agrarisch bedrijf. Met name de omstandigheid dat door de bewoner van de woning Boonhil 25b was medegedeeld dat de agrarische activiteiten zijn gestaakt, was voor de Afdeling aanleiding om tot de uitspraak te komen.

Uit de aanvullende stukken die door aanvraagster zijn overgelegd, volgt dat ter plaatse nog een agrarisch bedrijf aanwezig is. Zo is er een uittreksel uit de Kamer van Koophandel overgelegd waaruit blijkt dat het bedrijf nog onverkort ingeschreven staat als agrarisch bedrijf.

Daarnaast volgt uit de gecombineerde opgaven 2010 dat mevrouw Van Etten (bewoonster Boonhil 25b) van april 2009 tot en met maart 2010 gedurende ca. 30 tot 38 uur per week arbeid heeft verricht binnen het agrarisch bedrijf. Ook uit de overige overgelegde – maar niet in de overwegingen genoemde documenten volgt dat de agrarische activiteiten nooit gestaakt zijn geweest.

Ten opzichte van de behandeling ter zitting bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt het standpunt van de heer Van Etten dat er ter plaatse een agrarisch bedrijf wordt uitgeoefend gedocumenteerd onderbouwd.

De thans nieuw aangevoerde feiten heeft de Afdeling bestuursrechtspraak niet in haar uitspraak ten grondslag kunnen leggen.

Reactie op zienswijze:

Op de eerste plaats wordt opgemerkt dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ondanks het feit dat de bewoners van de woning Boonhil 25b hun beroep hadden ingetrokken en hadden verklaard dat door hen nog steeds een land- en tuinbouwbedrijf wordt uitgeoefend op de tot het bedrijf behorende grond, van oordeel was dat de woning Boonhil 25b ten onrechte als agrarische woning (categorie IV) was aangemerkt.

Alhoewel bij de ingediende zienswijzen geen nadere documenten zijn overgelegd, merken wij ingaande op de ingebrachte zienswijzen ter zake van de reeds verstrekte aanvullende gegevens nog het volgende op.

Zoals ook reeds uit de overwegingen in het ontwerpbesluit blijkt is door ons tijdens de behandeling van de beroepszaak nadrukkelijk de inschrijving van Van Etten-van Oorschot als landbouwinrichting in het handelsregister van de Kamer van Koophandel naar voren gebracht. Het ingeschreven staan bij de Kamer van Koophandel wil echter niet zeggen dat de daarin geregistreerde activiteiten nog steeds daadwerkelijk door de geregistreerde persoon zelf plaatsvindt. De inschrijving geeft slechts een indicatie dat er een onderneming wordt uitgeoefend op rekening van betrokkene. In het kader van de beroepszaak is ook naar voren gebracht dat Van Etten-van Oorschot nog in het bezit is van landbouwgrond.

Uit de overgelegde landbouwtellingsgegevens van de jaren 2000 t/m 2008 blijkt dat de bewoner aan Boonhil 25b (de heer van Etten) in 2000 t/m 2002 nog fulltime werkzaam was in de agrarische sector (tuin- en akkerbouwbedrijf). Vanaf 2003 en 2004 was de bewoner minder dan 10 uur per week werkzaam binnen het bedrijf. Uit de gegevens over de jaren 2005 t/m/ 2008 blijkt dat de heer van Etten nog wel in het bezit was van 4,2 ha grond, maar dat hij (en zijn vrouw) minder dan 1 uur per week met agrarische activiteiten bezig waren.

Hiermede wordt in feite de juistheid van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak bevestigd en blijkt dat de (bedrijfsmatige) uitoefening van een agrarisch bedrijf ter plaatse – anders dan reclamant doet veronderstellen - wel degelijk gestaakt is geweest.

De gecombineerde opgave op basis van de Regeling landbouwtelling en gecombineerde opgave 2010, die bij de stukken is overgelegd moet met name worden ingevuld door degene aan wie een oproep voor de landbouwtelling is uitgereikt en dient - kort samengevat - voor de landbouwtelling, de statistiek, het mestbeleid en eventueel subsidie-aanvraag en bedrijfstoelage. Uit de aanvraag blijkt niet c.q. onvoldoende wie feitelijk de exploitatie van de landbouwgronden uitvoert. De opgave betreft, blijkens het formulier, de gronden in gebruik of beheer. Het is daarnaast slechts een momentopname (situatie per 15 mei 2010). Een dergelijke opgave kan naar ons oordeel niet dienen als bewijs dat sprake is van een woning behorende bij een agrarisch bedrijf. Dit is minder nu slechts een gedeelte van het ingediende opgaveformulier is overgelegd. Zo is op basis van de overgelegde stukken niet duidelijk of de broer van de heer van Etten nog steeds een belangrijk deel van de echte landbouwactiviteiten verzorgd. De bladzijde van het opgaveformulier waarop die informatie moet worden verstrekt ontbreekt.

Ook een aankoopbewijs van kunstmest en pootgrond ten behoeve van het akker- en tuinbouwbedrijf biedt naar ons oordeel onvoldoende grond om aan te nemen dat de heer of mevrouw van Etten daadwerkelijk zelf agrarische activiteiten verrichten of hebben verricht.

Wij zijn aldus, anders dan reclamant, van oordeel dat uit de overgelegde documenten de structurele bedrijfsmatige inzet van de bewoners van de woning Boonhil 25b in de agrarische sector onvoldoende tot uitdrukking komt.

Wij achten deze zienswijze dan ook ongegrond.

2. **Verwezen wordt naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 10 maart 2010, nr. 200902657/1/R2, waarin ook werd aangevoerd dat de nabijgelegen woning geen onderdeel meer uitmaakte van de in het verleden gevestigde veehouderij. In rechtsoverweging 2.9.2 overweegt de Afdeling dat nu de bedrijfsvoering op ieder gewenst moment kan worden hervat, het Besluit melkrundveehouderijen milieubeheer zijn werking heeft behouden. Zo er in casu al sprake is geweest van een tijdelijke niet-actieve bedrijfsvoering, dan heeft het Besluit landbouw milieubeheer zijn toepassing behouden en dient te worden uitgegaan van een agrarische bedrijfswoning.**

Reactie op zienswijze:

De door reclamant aangehaalde uitspraak heeft betrekking over de in acht te nemen afstand van een veehouderij en een geurgevoelig object (een woning), dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een veehouderij. De aanvraag van Nouws Kruisland BV is ingediend vóór de inwerkingtreding van de Wet geurhinder en veehouderij, zodat, op basis van de overgangsbepaling van die Wet, voor wat betreft het stankaspect nog toetsing moet plaatsvinden aan de richtlijn “veehouderij en stankhinder, 1996” en voor wat betreft de indeling in omgevingscategorieën aan de brochure “Veehouderij en Hinderwet, 1985” en de daarop gebaseerde jurisprudentie.

Anders dan in de situatie in de aangehaalde uitspraak is hier geen sprake van stallen die onmiddellijk weer in gebruik genomen kunnen worden. In het verleden werd vanuit de woning aan Boonhil 25b een land- en tuinbouwbedrijf uitgeoefend waarbij op “het huisperceel” slechts weinig bedrijfsactiviteiten werden uitgeoefend (aanwezigheid van een dieselolietank en een stalling voor een tractor).

Daarnaast is ook geen sprake van een woning bij een (voormalige) veehouderij, maar van een woning bij een voormalige tuin en/of landbouwbedrijf.

Ten slotte had de uitspraak betrekking op een besluit in het kader van de Wet op de Ruimtelijk ordening en niet op een besluit ingevolge de Wet milieubeheer.

Gelet op het vorenstaande zijn wij van oordeel dat de situatie waarop de aangehaalde uitspraak betrekking heeft niet vergeleken kan worden met de situatie zoals die hier aan de orde is.

Gelet op het vorenstaande zijn wij van mening dat de zienswijze ongegrond is en zien wij geen reden om terug te komen op ons voornemen om de gevraagde vergunning te weigeren.

5 Conclusie

Op grond van het vorenstaande zijn wij van oordeel dat door Nouws Kruisland BV niet c.q. onvoldoende aannemelijk gemaakt is dat de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State niet juist zou zijn geweest (er zijn geen steekhoudende documenten ingediend) en er aanleiding bestaat om de woning Boonhil 25b aan te merken als een categorie IV-object zoals bedoeld in de Brochure "Veehouderij en Hinderwet". Dit leidt ertoe dat niet kan worden voldaan aan de vereiste afstand van 287 meter voor categorie III objecten ingevolge de Richtlijn "Stankhinder en Veehouderij 1996", aangezien de woning aan de Boonhil 25b is gelegen op 211 meter van het emissiepunt van de inrichting. Derhalve dient de vergunning te worden geweigerd.

Nu niet aan de minimale afstand voor stankhinder kan worden voldaan, behoeven overige beoordelingspunten niet behandeld te worden.

Noodzaak volledige weigering van de vergunning

Uit het stelsel van de Wet milieubeheer volgt dat het bevoegde gezag dient te beslissen op de aanvraag zoals die is ingediend. Er is een revisievergunning aangevraagd die totaal betrekking heeft op 8282 vleesvarkens. Om te kunnen voldoen aan de Richtlijn "Stankhinder en Veehouderij 1996" zal voor een aanzienlijk deel (circa 1/3 van de aangevraagde aantal vleesvarkens) de vergunning moeten worden geweigerd. De aanvraag om vergunning heeft mede betrekking op het houden van minder dieren in de bestaande stal. De bedoeling was om een gedeelte van de vleesvarkens over te plaatsen naar de nieuw te realiseren stal. Doordat de vergunning gedeeltelijk moet worden geweigerd, kan ook de verplaatsing van een aantal vleesvarkens naar de nieuwe stal niet worden gerealiseerd.

In redelijkheid mag weliswaar worden aangenomen dat ook bij een inrichting bestemd voor het houden van 5292 vleesvarkens nog een levensvatbaar bedrijf resteert, maar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is, blijkens een uitspraak van 2 november 2005, zaaknr. 200502807/1, van oordeel dat niet de levensvatbaarheid of de aanvaardbaarheid van een bedrijf bepalend is voor de vraag of de grondslag van de aanvraag door een gedeeltelijke weigering van de vergunning zou worden verlaten, maar de mate waarin van de aanvraag wordt afgeweken.

Nu bijna 1/3 van het in de aangevraagde vergunning genoemde aantal dieren in aanmerking komt voor weigering en de verplaatsing van een aantal vleesvarkens naar de nieuw te realiseren stal geen doorgang kan vinden zijn wij van oordeel dat door een gedeeltelijke weigering een gehele andere inrichting ontstaat dan is aangevraagd. Aldus zou bij een gedeeltelijke weigering de grondslag van de aanvraag worden verlaten. Gelet daarop moet de gehele vergunning worden geweigerd.

6 Besluit

Gelet op het voorgaande en de ter zake geldende wettelijke bepalingen besluiten wij;

- de door Nouws Kruisland BV gevraagde vergunning zoals bedoeld in artikel 8.4, eerste lid van de Wet milieubeheer voor een varkenshouderij aan Boonhil 25a te Kruisland te weigeren;
- het origineel van dit besluit te zenden aan Nouws Kruisland BV, Oosteindseweg 36, 4714 SC Sprundel en een afschrift te zenden aan:
 - het college van burgemeester en wethouders van Steenbergen, Postbus 6, 4650 AA Steenbergen;
 - het dagelijks bestuur van het waterschap Brabantse Delta, Postbus 5520, 4801 DZ Breda;
 - de Regionale Milieudienst West-Brabant, de heer K. Hornman, Postbus 16, 4700 AA Roosendaal;
 - Den Hollander Advocaten, de heer mr. J. van Groningen, Postbus 50, 3240 AB Middelharnis;
- deze beschikking bekend te maken op 26 november 2010.

‘s-Hertogenbosch, 19 november 2010.

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,
namens deze,

ir. J.P.M. van Erdewijk,
bureauhoofd Vergunningverlening Afvalrecycling en Industriële bedrijven.

Voor de mogelijkheid en de termijn tot het instellen van beroep wordt verwezen naar de bekendmaking van het besluit.